II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 17. oktober 1983

vedrørende en procedure i medfør af EØF-traktatens artikel 85 (IV/30.064 – støbejerns- og stålvalser)

(Den tyske, engelske, franske, italienske og nederlandske tekst er de eneste autentiske)

(83/546/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR –

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning nr. 17 af 6. februar 1962, første forordning om anvendelse af bestemmelserne i traktatens artikler 85 og 86 (1), senest ændret ved akten vedrørende Grækenlands tiltrædelse, særlig artikel 3 og 15,

under henvisning til Kommissionens beslutning af 25. maj 1982 om at indlede en procedure på eget initiativ i medfør af artikel 3 i forordning nr. 17,

efter at have givet de pågældende parter lejlighed til i overensstemmelse med artikel 19 i forordning nr. 17 og med Kommissionens forordning nr. 99/63/EØF af 25. juli 1963 om udtalelser i henhold til artikel 19, stk. 1 og 2, i Rådets forordning nr. 17 (2), at udtale sig vedrørende de af Kommissionen fremførte klagepunkter,

efter høring af Det rådgivende udvalg for Monopol- og Kartelspørgsmål i medfør af artikel 10 i forordning nr. 17, og

ud fra følgende betragtninger:

I. DE FAKTISKE OMSTÆNDIGHEDER

Produkterne

(1) De produkter, der omhandles i denne beslutning, er støbejerns- og støbestålsvalser (herunder også »råemnevalser«), som anvendes til at forme emner (normalt stål) i facon, profil eller dimension ved valsning. De fleste af disse valser (over 90 % af produktionen) benyttes af stålindustrien i valseværker. Nogle valser anvendes imidlertid til valsning af andre metaller eller anvendes inden for industrier som papir- og kartonindustrien, fødevareindustrien og gummiindustrien. Smedede valser er ikke omfattet af denne beslutning, hvorfor henvisninger til valser i denne beslutning skal læses som henvisninger til støbte valser.

Sammendrag

(2) Kommissionen ar fået oplysninger fra:

a) Bundeskartellamt der Bundesrepublik Deutschland (Bundeskartelamt) den 21. og 22. februar 1980 i medfør af artikel 11, stk. 1, i forordning nr. 17, og

b) fra Kommissionens tjenestemænd, som den 26. og 27. juni 1980 foretog kontrolundersøgelser i medfør af Kommissionens beslutning af 24. juni 1980 samt i medfør af artikel 14, stk. 3, i forordning nr. 17 hos adskillige producenter af støbevalser i Belgien, Italien og Det forenede Kongerige og hos den pågældende franske virksomhedssammenslutning.

(3) Af disse oplysninger fremgår klart, at prisaftaler og samordnet prispraksis har eksisteret i forskellige former mellem vesteuropæiske producenter af valser i mindst 12 år mellem 1968 og 1980. Formålet med disse aftaler og fremgangsmåder har været at beskytte hjemmemarkedet eller de traditionelle markeder ved at begrænse priskonkurrencen. Parterne udviklede en ordning, hvorefter man kunne

(1) EFT nr. 13 af 21. 2. 1962, s. 204/62.
(2) EFT nr. 127 af 20. 8. 1963, s. 2268/63.

foretage forhåndskonsultationer om priser, før man afgav pristilbud på hinandens hjemmemarkeder. De enedes også om visse generelle prisstigninger og i en periode på seks måneder et fordelingssystem. Der fandtes ligeledes en separat markedsdelingsaftale mellem de franske producenter, der forsyner markederne i Frankrig og Saar.

Parterne

(4) De parter, der har været involveret i en eller flere af aftalerne eller den samordnede praksis, er følgende virksomheder og sammenslutninger af virksomheder:

Belgien

1) S. A. Fonderies de Chênée, Chênée [indstillede driften i 1979, datterselskab af 3) nedenfor].
2) N. V. Griffin SA, Merksem.
3) SA des Fonderies J. Marichal, Ketin, Sclessin-Ougrée [datterselskab af 9) siden 1972].
4) SAFAK SA, Sclessin-Ougrée.

Forbundsrepublikken Tyskland

5) Achenbach Buschhütten GmbH, Kreuztal-Buschhütten.
6) Eduard Breitenbach GmbH, Siegen.
7) Leonard Breitenbach Walzengießerei und Dreherei, Siegen.
8) Karl Buch Walzengießerei, Siegen.
9) Gontermann-Peipers GmbH, Siegen.
10) Walzen Irle GmbH, Netphen-Deuz.
11) Fried. Krupp GmbH, Essen.
12) Walzengießerei Roland GmbH, Siegen.
13) Thyssen Gießerei AG, Mülheim/Ruhr (tidligere Rheinstahl-Gießerei AG).
14) Thyssen Gießerei AG, Düsseldorf-Oberkassel (tidligere Rheinstahl-Gießerei AG).
15) Fachgemeinschaft Walzengießereien, Siegen.
16) Concordia, Hameln [overtaget af 9) i 1972].

Frankrig

17) Chambre syndicale des fabricants de cylindres en fonte, Paris (Fabricyl).
18) Chavanne-Delattre, Frouard og
19) Chavanne-Brun, Saint-Chamond, [nu sammensluttet i Societe Chavanne-Delattre, som er blevet et datterselskab af 22)].
20) Société Française des Cylindres de Laminoirs J. Marichal, Ketin et Cie, Berlaimont.
21) Forges de Saulnes et Gorcy, Paris (senere Société fonderie de Gorcy og nu SARL Ateliers et Fonderies de Gorcy).
22) Usinor SA, Paris.

Italien

23) Innocenti Santeustacchio SpA, Brescia.
24) Fonderie Officine Meccaniche San Agostino SpA, Legnano.
25) Fonderia Officina San Gregorio SAS, San Macario, Varese.
26) Fonderie San Zeno, Brescia.

Det forenede Kongerige

27) Davy Roll Company Ltd., Sheffield.
28) Midland Rollmakers Ltd., Crewe [datterselskab af 33)].
29) R. B. Tennent Ltd., Coatbridge [datterselskab af 33)].
30) C. Akrill Ltd., Crewe,
31) Thomas Perry Ltd., Bilston, og
32) Johnson's Rolls Ltd., West Bromwich, [nu ikke-operativt datterselskaber af 28)].
33) British Rollmakers' Corporation Ltd., Crewe [ikke-operativt holding selskab for 28) og 29)].
34) Roll Export Association of Great Britain, Birmingham.

Østrig

35) Eisenwerk Sulzau-Werfen, R & E Weinberger GmbH, Wien.

Sverige

36) AB Åkers Styckebruk (senere AB Bofors-Åkers).

Disse parter omfatter næsten alle valsefremstillende virksomheder i EF samt den østrigske og den svenske valseproducent. Der henvises i det følgende til parterne ved hjælp af de referencenumre, der er angivet ovenfor.

Nærmere detaljer vedrørende de af parterne indgåede aftaler gives i de følgende afsnit.

A. INTERNATIONALT PRISSAMARBEJDE

Udviklingen i internationale priskonsultationer og prisfastsættelse indtil maj 1971

(5) I hvert fald fra januar 1968 var der en aftale mellem belgiske, franske, tyske, italienske og østrigske

stålproducenter om at foretage gensidige forhåndskonsultationer med hensyn til tilbud, når der kom forespørgsler fra kunder om priser på jernvalser på deres respektive nationale markeder. På dette tidspunkt accepterede de britiske og svenske valsefabrikanter kun efterfølgende konsultation med hensyn til deres tilbud. Desuden begyndte belgiske, franske, tyske, italienske, britiske, østrigske og svenske valsefabrikanter i 1969 – parallelt med konsultationssystemet – at nå til enighed om identiske procentvise stigninger i deres pristilbud på jernvalser og råemnevalser (sidstnævnte fra juni 1969). Konsultationssystemet viste sig på dette tidspunkt at være »ganske effektivt«. Den under dette punkt beskrevne udvikling kan belyses med følgende uddrag af et notat fra et internationalt møde, der blev holdt i Rom den 9. maj 1969.

»Pkt. 1 og 2:

. . . alle de europæiske producenter beslutter følgende:

— Fra 21. maj 1969 vil alle pristilbud blive forhøjet med 8 % i forhold til priserne ved de foregående ordrer, og der vil ske en yderligere prisforhøjelse på 2 % fra 1. oktober 1969.

Dette vedrører alle pristilbud i Europa, også til de lande, hvor produkterne ikke fremstilles. Med hensyn til de interne markeder i Frankrig, Tyskland, Belgien, Østrig og Italien vil det gensidige konsultationssystem fortsætte.

Storbritannien og Sverige accepterer kun efterfølgende konsultation«.

»Pkt. 3: Optagelse af . . . producenter af råemnevalser i vor klub

. . . Den tyske delegation vil spørge fire virksomheder (Gontermann-Peipers, Irle, Breitenbach og Rheinstahl), om de er rede til også at lade den stigning, vi er blevet enige om i dag, gælde for råemneprodukter, og i bekræftende fald vil de øvrige europæiske producenter gennemføre stigningen pr. 1. juni 1969«.

Sidste afsnit i notatet:

»Den 18. juni 1969 bekræfter den tyske delegation, at fabrikanterne af råemneprodukter har accepteret klubbens aftaler og vil anvende den«.

»Pkt. 4: Konsultations- og informationssystem

Alle er enige om, at den nuværende konsultations- og informationsmetode mellem de lande, som accepterede den, er ganske effektiv og ikke behøver at blive ændret.

Briterne og svenskerne bekræfter, at de ikke har ændret holdning siden januar 1968«.

Repræsentanter for følgende selskaber deltog i ovennævnte møde: 2), 3), 4), 20), 23), 35), 36), sammen med repræsentanter for de relevante tyske, franske og britiske sammenslutninger: 15), 17) og 34).

(6) I en periode mødtes repræsentanter for de forskellige parter som regel to gange om året for at nå til enighed om generelle prisstigninger, som normalt kunne gennemføres på daværende tidspunkt på grund af de favorable markedsvilkår. Disse prisstigninger var knyttet til et indekssystem, hvorefter priserne før maj 1969 blev sat til = 100. Mellem maj 1969 og oktober 1970 blev der inden for dette systems rammer opnået enighed om følgende prisstigninger:

Mødested	Dato	Gennemførelsesdato	Indeks (1)	Direkte repræsenteret på mødet
	Før maj 1969		100	
Rom	9. 5. 1969	21. 5. 1969	108	2), 3), 4), 15), 17), 20), 23), 35), 36)
Zürich	2. 9. 1969	5. 9. 1969	113	2), 3), 4), 15), 17), 23), 34), 35), 36)
Rom	10. 1969	24. 10. 1969	125	Vides ikke
Düsseldorf	10. 4. 1970	17. 4. 1970	130	2), 3), 4), 15), 17), 23), 27), 33), 35), 36)
Genève	15. 10. 1970	19. 10. 1970	140	2), 3), 4), 8), 9), 10), 13), 15), 17), 18), 23), 27), 33), 35), 36)

(1) Disse stigninger blev aftalt under forbehold af eventuelle midlertidige lovbefalede prisstop eller under forbehold af forhandlinger med vigtige kunder.

(7) Fra oktober 1970 var stålvalser også omfattet af aftalen. Ordningen med indekserede prisstigninger gjaldt for pristilbud i Europa med følgende markeder specificeret: Sverige, Norge, Danmark, Finland, Benelux, Schweiz, Portugal, Spanien, Grækenland, Tyrkiet, Italien, Østrig, medens man accepterede særlige vilkår for Frankrig, Tyskland og Det forenede Kongerige.

(8) Der var derfor to typer aftaler, der anvendes parallelt, og som gik ud på:

i) forhåndskonsultation med hensyn til pristilbud foranlediget af prisforespørgsler eller ordrer,

ii) aftale om generelle procentvise prisforhøjelser.

Internationalt prissamarbejde i 1971 – individuelle tilfælde

(9) Som eksempler på, hvordan ordningen med forhåndskonsultation virkede, kan man nævne telexer fra perioden marts-maj 1971 vedrørende forespørgsler fra 15 forskellige stålproducenter. Telexerne viser, at 4), 8), 10), 23), 27), 28) og 36) hver især var involveret i et samarbejde mht. hvilke priser man skulle tilbyde i forbindelse med en eller flere af disse forespørgsler.

Oprettelsen af International Rolls Manufacturers' Association (international sammenslutning af valseproducenter) – maj 1971

(10) På møder med de europæiske valseproducenter afholdt den 22. april 1971 i Rom og den 10. maj 1971 i Zürich blev det aftalt at oprette en organisation med en mere udbygget struktur med henblik på at koordinere underretningerne om individuelle forespørgsler samt fastsættelsen af pristilbud. Aftalen, som kan kaldes den første IRMA-aftale, eftersom den omfattede oprettelsen af International Rolls Manufacturers' Association (IRMA) indeholdt en forpligtelse til straks at give underretning om alle forespørgsler, uanset hvorfra, om støbevalser med en enhedsvægt på over 100 kg til et neutralt kontor i Schweiz, Allgemeine Treuhand AG (ATAG) i Zürich. Det var ATAG's ansvar at give alle interesserede parter underretning om, hvilke andre producenter der havde modtaget denne forespørgsel. Konkurrenterne ville derefter kontakte hinanden for at fastsætte passende priser, som ikke måtte være lavere end priserne i forbindelse med den foregående tilsvarende transaktion, samtidig med at denne pris skulle fastsættes under hensyntagen til det prisniveau, man var nået op på i forbindelse med den foregående indekseringsaftale – dvs. indekstallet 140, som blev fastsat i Geneve i 1970 (se pkt. 6). Aftalen omfattede næsten alle europæiske producenter af støbevalser.

(11) Denne udvikling i aftalerne og en række detaljer underbygges af følgende uddrag af referatet af møderne den 22. april og 10. maj 1971:

i) *Referat af mødet den 22. april 1971*

»Efter lange drøftelser opnåedes der enighed om et forslag fremsat af en repræsentant for en tysk valseproducent gående ud på, at der oprettes et uafhængigt kontor i Schweiz, hvortil alle forespørgsler kanaliseres. Efter en periode på omkring tre dage efter modtagelsen af den første underretning om en forespørgsel vil alle interesserede parter kunne få underretning om, hvilke andre medlemmer der har modtaget forespørgselen, hvorefter der mellem de interesserede selskaber kan træffes beslutninger om at fastsætte en adækvat prisstruktur.

På forslag fra Gontermann-Peipers blev det besluttet, at kulindholdet i de valser, der skulle rapporteres om, begrænsedes til et minimum på 2,3 % første omgang. Registreringen er således begrænset til jern- og råemnevalser.

De svenske og østrigske repræsentanter hævdede, at eftersom de var de eneste valseproducenter i deres respektive lande, var det rimeligt at gå ud fra, at de i alle de tilfælde, hvor der kommer forespørgsler i deres hjemlande, modtager forespørgslen, og at det ikke ville være nødvendigt for dem at registrere de svenske respektive østrigske forespørgsler. Bortset herfra omfatter aftalen forespørgsler fra alle lande i verden . . . . .

Det schweiziske kontor vil i første omgang ikke tage del i prisfastsættelsen, men vil udelukkende rådgive medlemmer, der repræsenterer andre interesserede parter, således at der kan gennemføres en fælles prisfastsættelse ved direkte henvendelse. Dette arrangement skal gennemføres så hurtigt som muligt og skal i første omgang gælde for en prøveperiode af seks måneder«.

ii) *ATAG referat af mødet i »International Rolls Manufacturers' Association« den 10. maj 1971*

»1. Det blev aftalt, at hver af de implicerede selskaber senest den 19. maj 1971 til Allgemeine Treuhand AG . . . . ., i det følgende kaldet ATAG, skal oplyse deres telexnummer, telefonnummer og navnet på den person, der bør kontaktes i forbindelse med forespørgsler på valser . . .

2. Det blev aftalt, at indberetningsordningen, som den blev godkendt og accepteret på mødet i Rom den 22. april 1971, bør tages i brug den 24. maj 1971 . . .

3. Efter tre arbejdsdage, bortset fra den dag, hvor ATAG modtager underretning, bør ATAG meddele hvert af de selskaber, der har indberettet en forespørgsel, navnet på alle de andre selskaber, der har indberettet denne forespørgsel, men bør hertil kun anvende referencenummer, kundens navn og telexadresse . . . . .

5. Den franske koncern meddelte, at da den består af fem franske selskaber, der allerede indberetter centralt til deres eget selskab, ønskede de at indberette til ATAG på deres medlemsselskabers vegne og give navnene på de implicerede selskaber. Dette blev accepteret.

På denne baggrund anmodedes de interesserede parter om at kontakte den franske sekretær, hr. – (hos 17) (Fabricyl)), og ikke at kontakte de franske valsefabrikanter individuelt i spørgsmål vedrørende det franske marked.

6. Det blev aftalt, at Santeustacchio skulle fritages fra at indberette forespørgsler for Italsider, idet alle forespørgsler fra dette selskab jo i hvert tilfælde også blev rettet til Eustacchio«.

På mødet den 22. april 1971 deltog repræsentanter for 2), 3), 4), 5), 7), 8), 9), 10), 12), 13), 14), 16), 17), 18), 22), 23), 27), 28), 29), 33), 35) and 36). På mødet den 10. maj 1971 deltog personer fra 4), 10), 13), 17), 18), 23), 34) og 36), som repræsenterede den belgiske, den britiske, den franske, den tyske, den italienske og den svenske gruppe.

(12) På et IRMA-møde den 2. juli 1971 i Zürich blev der foretaget visse mindre ændringer i ordningen:

a) Den franske og den britiske gruppe blev, ligesom den østrigske og den svenske valsefabrikant, fritaget for kravet om at indberette forspørgsler fra deres eget nationale område.

b) Hvis der fra et medlemsland kom en mundtlig forespørgsel, skulle den forespurgte virksomhed straks kontakte ikke blot ATAG, men også en af de nationale deltagere. Således blev 13) udpeget som kontaktvirksomhed med hensyn til almindelige valser (til flade produkter) og 10) for profilvalser, for så vidt angik forespørgsler fra Tyskland.

c) Det meddeltes, at Gontermann-Peipers [nr. 9)] ville udtræde af IRMA, selv om det også blev nævnt, at virksomheden lejlighedsvis ville fortsætte samarbejdet med hensyn til individuelle forespørgsler.

d) Da der var en vis usikkerhed med hensyn til, om alle stål- og råemnevalser var omfattet af ordningen, blev der på mødet fastsat en nøjagtig definition af de valser, hvorom der skulle gives indberetning:

»Alle kvaliteter af støbevalser skal indberettes. På trods af Gontermann-Peipers' udtræden, vil de øvrige deltagere fortsat rapportere« (*Kilde:* ATAG-mødeprotokol).

På mødet den 2. juli 1971 deltog personer fra 4), 10), 13), 14), 17), 18), 23), 27), 28), 33) og 36), som repræsenterede den belgiske, den britiske, den franske, den tyske, den italienske og den svenske gruppe.

(13) Den 14. og 15. oktober 1971 blev der holdt yderligere et IRMA-møde, denne gang i København, og det berettedes, at systemet virkede til alle medlemmers tilfredsstillelse.

På mødet den 14. oktober 1971 deltog repræsentanter for 2), 3), 4), 5), 7), 8), 10), 11), 12), 13), 14), 17), 18), 20), 23), 27), 28), 29), 35) og 36) (*Kilde:* mødeprotokol).

IRMA's vedtægter

(14) På et møde den 14. januar 1972 i Zurich med deltagelse af repræsentanter fra alle de syv nationale grupper, der er tilsluttet IRMA, vedtog man de første »IRMA-vedtægter«, som var en skriftlig aftale om det nærmere indhold af indberetningsproceduren, og disse vedtægter blev rundsendt til alle medlemmerne (*Kilde:* ATAG's mødeprotokol og vedtægter).

(15) På et IRMA-møde i Zürich den 11. februar 1972 blev det besluttet i en prøveperiode på to måneder at tillade, at deltagerne trak sig ud af prissamarbejdet, forudsat at de indberettede dette til en koordinator senest 24 timer efter at have modtaget meddelelse fra ATAG om navnene på alle de deltagere, der var interesserede i den pågældende ordre. Hvis en virksomhed trak sig ud af samarbejdet, skulle den sende ATAG en redegørelse for, hvorfor den ikke ønskede at samarbejde. Deltagerne i dette møde var repræsentanter for 2), 3), 4), 8), 11), 13), 14), 17), 18), 23), 27), 28), 29), 35) og 36) (*Kilde:* ATAG's mødeprotokol).

(16) På et IRMA-møde i Wien den 27. og 28. april 1972 oplystes det, at der var blevet oprettet et centralt koordineringskontor for den tyske gruppe i Siegen, som skulle starte sin virksomhed den 2. maj 1972. Der blev vedtaget følgende beslutning med hensyn til samarbejdet på hjemmemarkederne:

»Hver medlemsvirksomhed skal samarbejde i hver sag og må ikke opsige samarbejdet; hvis der efter direkte kontakter mellem de interesserede parter og trods åbenhjertige drøftelser om problemet i den pågældende sag af vigtige grunde, ikke kan opnås et samarbejde, kan en deltager trække sig ud af samarbejdet, men kun på den betingelse, at han straks underretter de øvrige om denne beslutning og om de vilkår, han vil indrømme kunden. Desuden skal han også underrette ATAG om, at han ikke ønsker at samarbejde, og give den nøjagtige begrundelse herfor«.

På mødet vedtog man også følgende beslutning:

»Alle de her repræsenterede valseproducenter beslutter hermed enstemmigt med hensyn til de markeder, for hvilke der udpeges en koordinator ifølge Zürich- og Wien-mødeprotokollen, at intet medlem af IRMA for en prøveperiode indtil næste møde i efteråret 1972 vil forsøge at skaffe en ordre ved prisunderbydning, vilkårsdumping eller lignende midler fra et stålværk, som en ikke tidligere har leveret til.«

Med hensyn til Gontermann-Peipers blev det meddelt, at situationen ikke havde ændret sig, men at der ofte var mulighed for samarbejde i konkrete tilfælde.

I mødet deltog repræsentanter fra 2), 3), 4), 5), 7), 8), 10), 11), 12), 13), 14), 16), 17), 18), 20), 22), 23), 27), 28), 29), 35), 36) (*Kilde:* ATAG-mødeprotokol).

(17) På et IRMA-møde i London den 5. og 6. oktober 1972 blev det aftalt, at koordinatoren for en given forespørgsel automatisk skulle sende en bundpris (rock-bottom price) til alle medlemmer, der havde modtaget en enslydende forespørgsel, og om nødvendigt oplyse om eventuelle ændringer i denne bundpris. Det blev bekræftet, at alle medlemmerne i overensstemmelse med vedtægterne skulle afgive indberetning om alle kvaliteter af støbevalser, dog med undtagelse af Ed. Breitenbach (nr. 6), som ikke indgik i samarbejdet vedrørende støbeståls- og råemnevalser.

Til stede på mødet var 2), 3), 4), 5), 6), 7), 8), 10), 11), 13), 14), 17), 20), 22), 23), 27), 28), 29), 35), 36) (*Kilde:* ATAG's mødeprotokol).

(18) På et IRMA-møde i Zürich den 16. januar 1973 blev det berettet, at Gontermann-Peipers var genindtrådt i IRMA-aftalen og straks ville begynde at indberette alle forespørgsler vedrørende støbejernsvalser (med et kulindhold på over 2,3 %) samt højkromvalser. Det blev også nævnt, at selv om Gontermann-Peipers havde overtaget aktiemajoriteten i Marichal Ketin i Frankrig og Belgien [Nr. 3) og 20)], »var disse to selskaber ligesom tidligere frit stillede med hensyn til deres deltagelse i IRMA . . . . . [og ville] fortsætte med at indberette på samme måde som tidligere«. Det blev enstemmigt besluttet straks at hæve priserne med 6 % for jern- og stålvalser i Tyskland, Skandinavien og Italien. Der blev alt efter forholdene aftalt visse stigninger for Storbritannien, Østrig, Frankrig og Benelux.

Til stede på mødet var repræsentanter for 2), 3), 4), 5), 8), 9), 10), 13), 14), 17), 20), 22), 23), 27), 28), 29), 35) og 36) (*Kilde:* ATAG's mødeprotokol).

(19) På et IRMA-møde i Paris den 10. og 11. maj 1973 blev der med hensyn til prisstigninger truffet følgende beslutning:

»Eftersom det ikke er muligt generelt at hæve priserne med en vis procentdel, besluttes følgende: det overlades koordinatoren at hæve priserne, fordi han bedst kender sit eget marked«.

Det blev også besluttet på mødet, at det »for hjemmemarkedernes vedkommende kun kunne accepteres, at der ikke var noget samarbejde om stålvalser, hvorimod det som regel overhovedet ikke kunne accepteres for jernvalser«. Det blev også for første gang oplyst, at SA Fonderies de Chênée var medlem (og fungerede som koordinator). Til stede på mødet var 2), 3), 4), 5), 7), 8), 10), 11), 12), 13), 14), 17), 18), 20), 21), 22), 23), 27), 28), 29), 35) og 36) (*Kilde:* ATAG's mødeprotokol).

(20) På et IRMA-møde i Wien den 5. og 6. oktober 1973 blev det besluttet, at manglende samarbejde kun kunne accepteres for støbestålsvalser og ikke for støbejerns- eller råemnevalser. Det blev også besluttet, at »alle de delegerede støtter en prisstigning på 10 % på leverancer fra 1. januar 1974 (med undtagelse af den franske gruppe, som på grund af deres ændringsmetode har en løbende [regelmæssig?] prisstigning«). På dette møde blev det også besluttet at indføre et varslingssystem, som skulle træde i kraft, hvis de tyske medlemmer pludselig fik besøg fra en »myndighed«. I ATAG-protokollen siges det:

»Hvis et tysk selskab får uventet besøg af myndigheden, giver det ATAG meddelelse herom, og ATAG sender et neutralt budskab

til de andre medlemmer om ikke at sende telexmeddelelser til de tyske medlemmer, før der er sket en bedring af situationen. Varslet vil få følgende formulering

»re: irma
Att. Hr. . . . .
Tallene fra et tysk selskab til den næste markedsundersøgelse er forkerte. De vil derfor blive fremsendt senere«.

Alarmen afblæses med følgende formulering:

»re: irma
Att. Hr. . . .,
Vi har nu modtaget de korrekte tal fra det tyske selskab. De vil modtage markedsundersøgelsen inden for de nærmeste dage. Vi takker Dem for Deres forståelse«.

Et revideret udkast til IRMA's vedtægter indeholdende forskellige ændringer i systemet, siden IRMA begyndte sin virksomhed i 1971, blev rundsendt til medlemmerne sammen med mødeprotokollen.

På mødet deltog 2), 3), 4), 5), 7), 8), 9), 10), 12), 13), 14), 17), 20), 21), 23), 27), 28), 29), 35) og 36) (*Kilde:* ATAG-mødeprotokol).

(21) Et eksempel på, hvordan IRMA-systemet fungerede på dette tidspunkt, gives i udvekslingen af telegrammer mellem 2) og 23) i september/oktober 1973 vedrørende en forespørgsel om valser fra Nuova Ceretti, SPA, Villadassola, som peger i retning af et samarbejde om, hvilke mindstepriser der skulle tilbydes. ATAG-indberetningsordningen blev anvendt i forbindelse med denne forespørgsel.

(22) British Rollmakers Corporation [33)] med dettes datterselskaber 28), 29), 30), 31) og 32) samt Davy Roll Company (27) trak sig midlertidigt ud af IRMA (mellem november 1973 og september 1974 inklusive), fordi et overtagelsestilbud var blevet forelagt den britiske Monopolies Commission. Den franske gruppe trak sig også midlertidigt ud af IRMA (for perioden 15. juli – oktober 1974), fordi der blev foranstaltet en undersøgelse mod en af gruppens medlemmer.

Det internationale prissamarbejde i 1974 – individuelle tilfælde

(23) Eksempler på, hvordan IRMA-systemet virkede i perioden februar til april 1974, gives i en række telexer, der blev fundet hos 23). Disse vedrører tredive forskellige forespørgsler, hvor 2), 3), 4), 5), 8), 13), 18), 19), 22), 23), 27), 35) og 36) hver især indgik i et samarbejde ved en eller flere lejligheder.

(24) De tredive tilfælde, der er nævnt ovenfor, udgør kun et lille udvalg af de forespørgsler, som ATAG behandlede i 1974. I alt blev der i løbet af 1974 indberettet 2 538 forespørgsler gennem ATAG med gennemsnitlig 3,1 underretninger pr. forespørgsel. Dette omfatter ikke den britiske gruppe indtil udgangen af september samme år og den franske gruppe fra den 15. juli til begyndelsen af oktober.

Den videre udvikling i IRMA-systemet 1974 – 1977

(25) På et IRMA-møde, der blev holdt i Palma de Mallorca den 10. og 11. oktober 1974, meddelte den britiske og den franske gruppe, at de igen ville begynde at indberette. I det franske tilfælde skulle alle kontakter imidlertid foregå via Fabricyl [17)], der skulle optræde som den eneste koordinator i Frankrig. Den britiske gruppe nævnte, at de i praksis ikke var ophørt med at samarbejde i mellemtiden. Tre mindre italienske valsefremstillende virksomheder blev på mødet optaget i IRMA, nemlig nr. 24), 25) og 26), og det blev aftalt, at de skulle indberette forespørgsler og kontaktes via 23). Pr. 1. oktober 1974 indstillede den tyske sammenslutning [15)] sit samarbejde inden for IRMA, og de tyske valseproducenter begyndte at forhandle direkte med ATAG, idet de tyske koordinatorer blev udpeget af ATAG.

(26) Protokollen for mødet den 10. og 11. oktober 1974 indeholder følgende bekræftelse af effektiviteten af samarbejdet gennem IRMA:

»Vore regler skulle gøre det muligt for os at opnå den højest mulige pris på grundlag af markedssituationen. Takket være disse regler har det været muligt at fordoble prisen i Italien, men det er endnu ikke lykkedes at bringe dem op på det europæiske niveau«.

(27) På mødet den 10. og 11. oktober 1974 deltog 1), 2), 3), 4), 5), 7), 8), 9), 10), 13), 14), 17), 19), 21), 23), 24), 25), 26), 27), 28), 29), 35) og 36). [*Kilde:* ATAG-protokol – følgende var vedlagt: a) en ajourført tekst til IRMA-vedtægterne, b) en revideret liste over IRMA-medlemmerne – alle de selskaber og sammenslutninger, der er nævnt under punkt 4, optræder på denne liste, med undtagelse af 15), 16), 33) og 34).]

De ajourførte vedtægter beskriver koordinatorens funktion i forbindelse med prisfastsættelse på følgende måde:

»Koordinatoren meddeler automatisk og så hurtigt som muligt priserne og deres gyldighedspe-

riode til deltagerne. Normalt opgives der to priser: a) normalprisen (quotations price), b) bundprisen. Hvis der kun fremsendes en pris, formodes det at være bundprisen . . . . Under alle omstændigheder skal normalprisen ligge adskillige procent over bundprisen«.

I den følgeskrivelse fra ATAG, som fulgte med den reviderede udgave at vedtægterne, siges det:

»Vedlagt fremsendes mødereferatet fra den sidste International Rollmakers' Conference . . . samt en ny udgave af vore vedtægter indeholdende de ændringer, der blev opnået enighed om på mødet«.

(28) Det fortsatte samarbejde inden for rammerne af IRMA-arrangementerne i 1975 fremgår af mødeprotokollen til IRMA-møderne i Zürich den 23. januar 1975, i Stockholm den 5. og 6. juni 1975 og i Geneve den 23. og 24. oktober 1975. I juni siges det: »IRMA-systemet har udvist positive resultater i de forløbne år«. Det besluttedes også, at samarbejdet på »hjemmemarkederne« burde være obligatorisk for støbestålsvalser (såvel som for råemne- og støbejernsvalser). Gontermann-Peipers accepterede reglen, forudsat den kun skulle gælde for valser med et kulindhold på 1,8 % og derover.

(29) På IRMA-mødet den 23. og 24. oktober 1975 godkendtes de ajourførte vedtægter, dateret den 26. juni 1975, og man blev enige om visse yderligere foranstaltninger til at styrke IRMA-arrangementerne, som var ved at komme under pres på grund af forværringen af markedssituationen. Disse foranstaltninger gik ud på at oprette tre organer for en prøveperiode af seks måneder:

1. den normale generalforsamling, som skulle finde sted hver sjette måned som tidligere;

2. en eksekutivkomite bestående af 10 ledende medarbejdere fra de forskellige medlemslande, som skulle mødes hver sjette uge for at drøfte aktuelle problemer og forberede generalforsamlingen;

3. et teknisk udvalg, som skulle mødes hver fredag for at give repræsentanterne for de selskaber, der havde modtaget bestemte forespørgsler, lejlighed til at drøfte særlige kontrakter.

Formålet med denne tredelte udvalgsstruktur beskrives i ATAG-mødeprotokollen på følgende måde:

»for at undgå, at priserne går ned, og endog prøve at hæve dem samt at undgå prisunderbydning, da det samlede antal ordrer jo ikke kan ændres ved underbydning. Hvert medlem må begrænse sig til sin andel (%) af markedet«.

På mødet i oktober 1975 deltog 1), 2), 3), 4), 5), 8), 9), 10), 12), 13), 14), 17), 18), 19), 20), 21), 23), 24), 25), 26), 27), 28), 35) og 36).

(30) På et møde i eksekutivkomiteen den 12. december 1975 blev det besluttet, at hver koordinator skulle prøve at »dele« mindst to ordrer mellem deltagere, som tidligere havde modtaget ordrer fra de pågældende kunder. De, der ikke tidligere havde leveret til den pågældende kunde, skulle anmodes om at opgive en højere pris og ikke gå ned til mindsteprisen (*Kilde:* ATAG-mødeprotokol).

(31) På et møde i eksekutivkomiteen den 12. februar 1976 blev det som en forholdsregel i tilfælde af kartelundersøgelser besluttet at benytte en kode i stedet for forkortelser for medlemmernes navne, som ATAG hidtil havde benyttet. Man enedes om at begrænse mødehyppigheden i det tekniske udvalg til et møde hver fjerde uge (*Kilde:* ATAG-mødeprotokol).

(32) På en generalforsamling i IRMA den 20. og 21. maj 1976 i Wien blev det besluttet straks at gå over til at anvende den nye kode, hvorved medlemmernes navne blev erstattet af numre i overensstemmelse med en liste dateret »15. maj 1976«. Man enedes også om at anvende et fordelingssystem for »hjemmemarkedsordrer« i en seksmåneders prøveperiode. Man enedes om følgende fremgangsmåde inden for denne ordning:

1. for så vidt koordinatoren kender de(n) traditionelle leverandør(er), anmoder han »de deltagere, der ikke er traditionelle leverandører, om at overbyde og afvise forhandlinger«;

2. »forespørgsler vedrørende større ordrer vil blive fordelt mellem de traditionelle leverandører, som prøver at foretage fordelingen i overensstemmelse med kundens ønsker. Kun en deltager vil forhandle om et (eller enkelte) konkret(e) produkt(er) og vil blive beskyttet af de andre. For andre produkter vil han overbyde og beskytte en anden deltager osv. Priserne fastsættes i overensstemmelse hermed«.

På mødet deltog 1), 2), 3), 4), 5), 8), 10), 12), 13), 14), 17), 18), 19), 20), 21), 23), 24), 27), 29), 35) og 36) (*Kilde:* ATAG-mødeprotokol, ATAG-skrivelse af 25. maj 1976 og kodeliste).

(33) I et internt notat, som blev fundet hos 4), vedrørende en forespørgsel fra juli 1976 fra en stålpro-

ducent om valser til dennes 500 mm valseværk indeholder en påmindelse:

»Sørg for at undgå at fastsætte en fast salgspris uden at have forelagt sagen for hr. – hos Fonderies de Ch« [dvs. Chênée – 1)].

(34) Et eksempel på et møde i den tekniske komité mellem valseproducenter med interesse for ganske bestemte forespørgsler er det møde, der holdtes i Bruxelles' lufthavn den 17. september 1976 mellem repræsentanter for 3), 4), 13), 14), 23), 27) og 28). I et notat fra mødet siges det:

»Mødet blev indkaldt af belgierne med henblik på at opstille priser i anledning af de nye forespørgsler . . . . og for at indskærpe alle deltagerne det tilrådelige i at fastholde de aftalte mindstepriser«.

(35) På en IRMA-generalforsamling i Gleneagles, Skotland, den 7. oktober 1976 blev det besluttet, at da fordelingssystemet ikke fungerede tilfredsstillende, skulle der oprettes et lille udvalg, der skulle foreslå et nyt samarbejdsgrundlag. Dette udvalg, der bestod af en repræsentant fra hvert af de syv deltagende lande, mødtes den 29. oktober 1976 i Zürich, og et flertal heraf anbefalede at gå over til at anvende et kvotesystem, baseret på de afsendte mængder i en referenceperiode. Ordningen skulle gælde for »hjemmemarkedet« og alle valsetyper og -kvaliteter. (*Kilde:* ATAG-mødeprotokol for begge møder og notater til mødet den 29. oktober 1976).

(36) På en IRMA-generalforsamling i Zürich den 3. marts 1977 blev det på grund af den meget forværrede markedssituation og et svigtende samarbejde besluttet at ændre arrangementerne således:

»Beslutning 1

Hver forespørgsel . . . . . skal indberettes til ATAG, i hvert enkelt tilfælde med angivelse af, om prissamarbejdet accepteres eller ikke. ATAG vil sende fuld stændige oplysninger til deltagerne. Samarbejdet vil blive begrænset til de tilfælde, hvor alle eller de fleste af deltagerne er villige til at samarbejde. Samarbejdet vil blive gennemført i fuldt omfang, så snart markedssituationen er blevet bedre.

Beslutning 2

I løbet af den periode, hvor samarbejde i fuldt omfang ikke er muligt, vil der blive afholdt uformelle møder, hver anden måned for at opretholde de personlige kontakter«.

Til stede ved mødet var 2), 4), 5), 8), 10), 13), 14), 17), 23) og 36) (*Kilde:* ATAG-mødeprotokol).

(37) På et møde i Paris den 28. og 29. april 1977 blev der fremsat følgende udtalelse:

»de forskellige grupper forpligter sig til i en periode af to måneder at sende oplysninger og samarbejde om alle »hjemmemarkeder« og at følge en »oprigtig og realistisk prispolitik« (*Kilde:* mødeprotokol).

I mødet deltog 1), 2), 3), 4), 5), 8), 10), 13), 14), 17), 18), 20), 21), 22), 23), 27) 28), 29), 35) og 36).

ATAG's opsigelse af samarbejdet og reviderede internationale prissamarbejdsarrangementer

(38) I en skrivelse af 12. maj 1977 til IRMA-medlemmer gav ATAG udtryk for et ønske om at ophøre med sine aktiviteter for organisationen og om at blive fritaget for sine funktioner senest ved udgangen af august 1977.

(39) På et møde mellem IRMA-medlemmer i Bruxelles den 30. juni 1977 besluttede man, at ordningen med en neutral organisator (ATAG) skulle erstattes af en simplificeret ordning gående ud på at udpege koordinatorerne på forhånd blandt valseproducenterne, enten ved at der udpegedes en enkelt kendt koordinator for et bestemt land, eller ved at der udpegedes bestemte producenter som permanente koordinatorer for bestemte kunder (*Kilde:* Mødenotat).

I mødet deltog repræsentanter for 1), 2), 3), 4), 5), 6), 8), 9), 10), 12), 13), 14), 17), 18), 20), 21), 22), 23), 27), 28), 35) og 36).

(40) På et møde i München den 17. – 19. november 1977 vedtog man formelt at fortsætte med at indberette alle hjemmemarkedsforespørgsler for alle kategorier af valser, og definitionen af »hjemmemarked« forblev uændret. Medmindre et selskab klart bestemte andet, når det indberettede, ville man gå ud fra, at det var villigt til at samarbejde. De opgivne priser skulle ligge over mindsteprisen, og man måtte under ingen omstændigheder opgive en lavere pris end denne mindstepris.

Det internationale prissamarbejde i 1977 – individuelle tilfælde

(41) Eksempler på, hvordan ordningen fungerede i løbet af 1977, gives i en række telexer eller notater vedrørende 12 forskellige forespørgsler. I et eller flere tilfælde deltog følgende producenter i samarbejdet: 1), 2), 3), 9), 10), 11), 13), 14), 18), 19), 20), 22), 23), 27), 28), 35) og 36).

Fortsat internationalt prissamarbejde i 1978

(42) På et møde mellem valseproducenterne i Frankfurt den 23. februar 1978, hvor alle de syv nationale

grupper var repræsenteret, bekræftede man behovet for et fortsat samarbejde. Det siges i mødeprotokollen: »deltagerne vil forsøge at hæve priserne med ca. 5 – 10 % (med undtagelse af Storbritannien, som ikke desto mindre vil støtte stigningen på andre markeder)«. Alle de syv nationale grupper var igen repræsenteret på et møde i Paris den 24. april 1978, hvor det blev besluttet:

»1. at al indberetning vil være 100 %;

2. at alle deltagere vil samarbejde i første runde;

3. at priserne hæves med en vis procentsats (ikke generelt fastsat), og det skal ske i samme valuta og på basis af den senest opgivne pris. Priserne må under ingen omstændigheder være lavere«. (*Kilde:* mødeprotokol).

Til stede ved februar-mødet var repræsentanter fra 3), 8), 10), 17), 23), 27), 35) og 36). Til stede ved april-mødet var repræsentanter for 4), 8), 10), 17), 18), 19), 23), 27), 28), 35) og 36).

(43) På et møde i Rom den 13. oktober 1978 blev det nævnt, at Gontermann-Peipers [9)] nu havde trukket sig ud af den tyske gruppe, man at 9)'s associerede selskaber i Belgien og Frankrig samarbejdede tilfredsstillende. Det blev enstemmigt vedtaget at fortsætte indberetningen af alle forespørgsler fra hjemmemarkederne (Vesteuropa eksklusive Spanien). »Dette ville i det mindste gøre bilaterale aftaler mulige, selv om det virkelige mål var et samarbejde«. Det blev understreget, at koordinatoren skulle gøre sit yderste for at sikre det bredest mulige samarbejde. (*Kilde:* mødeprotokol).

Til stede ved mødet var repræsentanter for 2), 5), 6), 7), 8), 10), 11), 12), 13), 14), 17), 18), 21), 22), 23), 24), 25), 26), 27), 28), 29), 35) og 36).

(44) Eksempler på, hvordan prissamarbejdsordningen fungerede i 1978, gives i telexer eller notater vedrørende 20 forskellige forespørgsler. De medlemmer, som i et eller flere tilfælde deltog i dette samarbejde, er 1), 2), 3), 4), 5), 8), 9), 10), 12), 13), 17), 19), 20), 23), 27), 28), 35) og 36).

Undersøgelser i Tyskland, 1979

(45) Den 23. og 24. januar 1979 foretog inspektører fra Bundeskartellamt en kontrolundersøgelse i de tyske IRMA-deltageres kontorer. Kommissionen er bekendt med elleve forespørgsler, som var genstand for prissamarbejde i løbet af denne måned. Det drejer sig om følgende producenter: 2), 3), 4), 7), 8), 10), 20), 22), 23), 24), 27) og 36).

Fortsat internationalt prissamarbejde i 1979 og 1980 – Nogle individuelle tilfælde

(46) Efter undersøgelserne i Tyskland synes der at have været en midlertidig afbrydelse i prissamarbejdet. Men det varede ikke længe, før der igen blev tale om et vist internationalt prissamarbejde. Dette redegøres der for i det følgende:

i) Et løfte fra 23) til 27) dateret den 23. juli 1979 om at samarbejde om priserne i fremtiden, efter at der havde været en misforståelse med hensyn til en bestemt ordre.

ii) Et internt notat fra 31. august 1979, hvori der står: »Hr. X fra SAFAK [4)] ringede idag (31. august 1979), . . . da de netop havde modtaget en forespørgsel. Jeg opgav ham vor pris på 9 900 £ for formvalser«.

iii) Et internt notat fra 3) fra 13. september 1979, hvori der om en forespørgsel siges:

»Den af SEE [23)] tilbudte pris er Fabricyls mindstepris – 500 ffr. . . . Han [hr. X fra 23)] håber, at samarbejdet vil være lige så frugtbart i år, som det var i fjor«.

iv) Notater, og telexer fra februar 1980 vedrørende en forespørgsel om arbejdsvalser til et bredbåndsvalseværk. Af dette bevismateriale fremgår det, at 4) var koordinator og fastsatte mindstepriserne. Det var 3)'s opgave at underrette visse konkurrenter.

v) Notater, skrivelse og telex fra maj 1980 vedrørende en forespørgsel om jernvalser. Nr. 3) fastsatte mindsteprisen til 50 bfr./kg og oplyste denne til visse konkurrenter. I et notat af 22. maj 1980 siges det: »MK [3)] vil tilbyde til 52 bfr., AK [36)] til 53,50, SEE [23)] til 55, – SA [4)] til 52,20«.

(47) Ser man på, hvorledes det internationale prissamarbejde udviklede sig i perioden fra Bundeskartellamt's undersøgelser den 23. og 24. januar 1979 i Tyskland og Kommissionens inspektørers undersøgelser den 26. og 27. juni 1980 i Belgien, Frankrig, Italien og Det forenede Kongerige, fremgår det, at dette samarbejde fortsatte, om end i begrænset omfang og på et mere »ad hoc« grundlag, og at mindst følgende valseproducenter deltog i dette samarbejde ved en eller flere lejligheder; 3), 4), 23), 27), 28) og 36).

Med hensyn til Fabricyl [17)] fremgår det af pkt. 46 iii), at denne sammenslutning stadig udøvede sin rolle som koordinator for den franske gruppe i september 1979.

B. STØTTEAKTIVITET PÅ NATIONALT PLAN – DE FRANSKE PRODUCENTERS MARKEDSOPDELINGSAFTALE

(48) Hvad de franske producenter angår, blev det internationale prissamarbejde afstivet ved en aftale, der løb i fem år fra 1. januar 1976 til 31. december 1980, og som skulle gøre det muligt for deltagerne at bevare deres traditionelle markedsandele i Frankrig og Saarland. Aftalen er nedfældet i et dokument, der blev fundet hos 17), og som bærer titlen:

»Overvejelser om en ordning til rationalisering af fremstillingen af valser.« (»Réflexions sur un mécanisme de Rationalisation de la Fabrication des Cylindres.«)

Aftaleparterne (»contractants«) blev inddelt i 3 grupper:

1. de associerede selskaber 18) og 19), nu sluttet sammen i et selskab;

2. 20);

3. 21) og 22).

Hver af aftaleparterne inden for disse tre grupper fik en indeks på 33⅓ %, der repræsenterede den traditionelle markedsandel i Frankrig og Saarland, og der blev oprettet en fond under betegnelsen »gensidig støttefond« (»Caisse d'Entraide«). I aftalen, som onfattede alle valsekvaliteter med et kulindhold på over 1,8 %, siges det bl.a.:

»Den gensidige støttefond har til formål at yde finansiel støtte til virksomheder, hvis faktisk leverede mængder i en bestemt periode er lavere end en såkaldt »indikativ tonnage«.

(49) Hvis en aftaleparts faktiske leverancer var større end hans »indikative tonnage« i en given 6-måneders periode, skulle han indbetale et bidrag ['redevance'] til den gensidige hjælpefond. Det fastsattes i aftalen, at fondens midler ved udgangen af regnskabsåret skulle omfordeles til aftaleparter, hvis leverancer havde ligget under deres indikative tonnager, dvs. kvoter, eventuelt efter at en vis del af fondens midler var sat til side til eksportstøtte – jf. pkt. 50.

(50) Den ovenfor beskrevne markedsdelingsaftale indeholdt en bestemmelse om, at en del af den gensidige hjælpefond kunne anvendes til at støtte aftaleparternes eksport. På grundlag heraf indgik de samme parter den 10. juni 1977 med tilbagevirkende kraft fra 1. januar 1977 og med gyldighed for en treårig periode en eksportstøtteaftale, der omfattede samme type valser som markedsdelingsaftalen. Der var også en bestemmelse om oprettelse af en eksportstøttefond, som ud over eventuelle overførsler fra den gensidige hjælpefond også modtog bidrag baseret på en fast, men reviderbar sats på 2,5 % af værdien af samtlige leverancer det foregående år i Frankrig. Ved udgangen af hvert år blev alle eller en del af fondens midler fordelt til parterne i forhold til deres eksportleverancer.

(51) Beviset på, at de under pkt. 48 – 50 beskrevne aftaler rent faktisk blev anvendt, findes i yderligere bevismateriale, der blev fundet hos 17), som havde fået til opgave at administrere de to fonde gennem en fuldmægtig (»Fondé de Pouvoir«). Dette bevismateriale omfatter eksportstøtte fondens regnskaber for 1977, den gensidige hjælpefonds regnskaber for 1978 af 3. juli 1979 samt beviser for, at der i medfør af ordningen har fundet udbetalinger sted. Desuden blev man på mødet den 10. juli 1979 mellem de kontraherende parter enige om:

»at fortsætte med samme grundlag i 1980 som i 1979 ved fordelingen af beløbene (»quanta«), det vil sige indtil den gældende aftale udløber«.

Det blev desuden på mødet den 10. juli 1979 besluttet at begynde at forberede en ny aftale, der skulle træde i kraft den 1. januar 1981.

II. ANVENDELSE AF EØF-TRAKTATENS ARTIKEL 85, STK. 1

(52) Ifølge EØF-traktatens artikel 85, stk. 1, er alle aftaler mellem virksomheder, alle vedtagelser inden for sammenslutninger af virksomheder og alle former for samordnet praksis, der kan påvirke handelen mellem medlemsstater, og som har til formål eller til følge at hindre, begrænse eller fordreje konkurrencen inden for fællesmarkedet, uforenelige med fællessmarkedet og er forbudt.

(53) Af det under I anførte bevismateriale fremgår, at de virksomheder og sammenslutninger, der henvises til i del I, pkt. 4, indgik og anvendte aftaler og samordnede deres praksis i strid med artikel 85, stk. 1.

a) I hvert fald fra januar 1968 indtil maj 1971 samordnede de belgiske, franske, tyske, italienske og østrigske valseproducenter deres praksis ved at indlede forudgående priskonsultationer, før de afgav pristilbud på hinandens hjemme-

markeder. De implicerede virksomheder var i hvert fald 2), 3), 4), 20), 23) og 35) sammen med den tyske og den franske sammenslutning 15) og 17), som handlede på deres medlemmers vegne. Fra marts – maj 1971 deltog også de britiske virksomheder 27) og 28) samt den svenske virksomhed 36) i disse forudgående konsultationer.

Fra april/maj 1971 indtil Bundeskartellamt's indskriden i januar 1979 indgik de belgiske, franske, tyske, italienske, britiske, østrigske og svenske valseproducenter en mere detaljeret aftale, »IRMA-aftalen« – som senere blev udbygget – og samordnede i tilknytning hertil deres praksis ved at koordinere indberetningen af individuelle forespørgsler og fastsættelsen af mindstepriser. Denne aftale og senere ændringer er nedfældet i mødeprotokollerne over internationale møder blandt valseproducenterne og deres sammenslutninger samt i »IRMA's generelle vedtægter« i deres oprindelige og senere ændrede udformning.

Deltagerne i IRMA-aftalen fra april/maj 1971 var:

— 2), 3) og 4) (Belgien),

— 5), 7), 8), 9), 10), 12), 13), 14) og 16) (Forbundsrepublikken Tyskland),

— 17), 18), 19) og 22) (Frankrig),

— 23 (Italien),

— 27), 28), 29), 33) og 34) (Det forenede Kongerige),

— 35) (Østrig),

— 36) (Sverige).

Det fremgår klart, at også 20) og 11) fra hhv. oktober 1971 og februar 1972 var deltagere i dette samarbejde, og at 6) fra oktober 1972 deltog i samarbejdet vedrørende jernvalser. Bevismateriale fra maj 1973 viser, at 1) og 21) allerede var impliceret på det tidspunkt.

Tre små italienske valseproducerende virksomheder blev parter i aftalen i oktober 1974; det drejer sig om 24), 25) og 26).

Den britiske og den tyske sammenslutning trak sig ud af IRMA-aftalen i henholdsvis 1972 og oktober 1974. Fra oktober 1974 var 16) ikke længere separat medlem, idet virksomheden i 1972 var blevet overtaget af 9).

En medlemsliste fra oktober 1974 viser, at 30), 31) og 32) også var separate medlemmer af IRMA, og at næsten alle valseproducenterne i de syv pågældende lande sammen med den franske sammenslutning deltog i IRMA på det tidspunkt.

En medlemsliste fra 15. maj 1976 viser, at medlemstallet var uændret på dette tidspunkt.

Herefter var der kun en virksomhed, nemlig 9), der trak sig ud af aftalen før januar 1979, og dette skete i oktober 1978.

Det internationale prissamarbejde i form af samordnet praksis med det formål at fastsætte mindstepriserne fortsatte fra tid til anden i perioden fra Bundeskartellamt's og Kommissionens undersøgelser (januar 1979 – juni 1980). Denne samordnede praksis blev fulgt af i hvert fald følgende valseproducenter ved en eller flere lejligheder: 3), 4), 23), 27), 28) og 36). Desuden optrådte den franske sammenslutning 17) som koordinator i et tilfælde.

b) Fra maj 1969 indtil oktober 1973 samordnede de belgiske, franske, tyske, italienske, britiske, østrigske og svenske valseproducenter fra tid til anden deres praksis, idet de vedtog indeksregulerede generelle prisforhøjelser. Denne praksis blev gentaget i februar 1978 og april 1978. De virksomheder, som var direkte repræsenteret på et eller flere af de møder, hvor beslutningerne om at hæve priserne blev truffet, var: 2), 3), 4), 8), 10), 13), 18), 20), 23), 27), 33), 35) og 36); sammen med den tyske, den franske og den britiske sammenslutning 15), 17) og 34), som handlede på deres medlemmers vegne.

c) I maj 1976 blev IRMA-arrangementerne udvidet til også at omfatte en markedsdelingsaftale for en prøveperiode på 6 måneder; dette betød, at der blev tildelt traditionelle leverandører ordrer, idet ikke-traditionelle leverandører bevidst opgav højere priser. Følgende selskaber og sammenslutninger deltog i det møde, hvor denne aftale blev indgået: 1), 2), 3), 4), 5), 8), 10), 12), 13), 14), 17), 18), 19), 20), 21), 23), 24), 27), 29), 35) og 36).

d) Den franske gruppe indgik og praktiserede i hvert fald fra 1. januar 1976 til juli 1979 en markedsdelingsaftale vedrørende støbejernsvalser med kvoter og udligningsbeløb; formålet hermed var at bevare deltagernes traditionelle andele på markederne i Frankrig og Saarland; desuden indgik den en eksportstøtteordning for »generel eksport« og eksport til Saarland fra

1. januar 1977 til i hvert fald juli 1979, som også havde til følge at opdele markederne (heri deltog 18), 19), 20), 21) og 22) sammen med deres sammenslutning 17)).

(54) De i pkt. 53 a) – d) beskrevne aftaler og samordnede fremgangsmåder har alle ved at begrænse priskonkurrencen, ved at søge at opnå de højest mulige priser under de gældende markedsforhold, ved kunstigt at støtte overkapaciteten i tilbagegangsperioder og ved på diskriminerende vis at støtte visse former for eksport på den ene eller den anden måde haft til formål eller til følge at hindre, begrænse eller fordreje konkurrencen i fællesmarkedet.

(55) Det varslingssystem, der er beskrevet under pkt. 20, og den kodeordning, der er beskrevet under pkt. 31, viser klart, at parterne var helt klar over, at deres adfærd var en overtrædelse af EF's konkurrencelovgivning – i visse tilfælde af national lovgivning.

(56) De beskrevne aftaler og samordnede fremgangsmåder påvirkede helt klart samhandelen mellem medlemsstater og virkede til skade for målsætningen om oprettelse af en enhedsmarked i EF. Især skal nævnes, at:

— den under pkt. 53, litra a), nævnte samordnede praksis samt IRMA-aftalen beskyttede hjemmemarkederne mod international konkurrence, hvorved muligheden for at trænge ind på de andre medlemsstaters markeder udelukkedes;

— den under pkt. 53, litra b), nævnte samordnede praksis med hensyn til samordning af prisstigninger på international basis også udelukkede muligheden for at trænge ind på andre medlemsstaters markeder;

— den under pkt. 53, litra c), nævnte internationale markedsdelingsaftale havde til formål at opdele, hvad der burde være et enhedsmarked;

— de franske valseproducenters markedsdelingsaftale som er omtalt under pkt. 53, litra d), direkte påvirkede handelen mellem Frankrig og Forbundsrepublikken Tyskland (Saarland) og – ved at søge at cementere handelsmønstrene i en del af EF – bidrog til at skabe en vis stabilitet i forsøget på generelt at begrænse handelen mellem medlemsstater inden for rammerne af IRMA-arrangementerne.

(57) Følgelig finder traktatens artikel 85, stk. 1, anvendelse på de beskrevne aftaler og samordnede fremgangsmåder.

III. ANVENDELSE AF EØF-TRAKTATENS ARTIKEL 85, STK.3

(58) I medfør af traktatens artikel 85, stk. 3, kan bestemmelserne i artikel 85, stk. 1, erklæres uanvendelige på:

— enhver aftale eller kategori af aftaler mellem virksomheder,

— enhver vedtagelse eller kategori af vedtagelser inden for sammenslutninger af virksomheder, og

— enhver samordnet praksis eller kategori deraf som bidrager til at forbedre produktionen eller fordelingen af varerne eller til at fremme den tekniske eller økonomiske udvikling, samtidig med at de sikrer forbrugerne en rimelig andel af fordelen herved, og uden at der: a) pålægges de pågældende virksomheder begrænsninger, som ikke er nødvendige for at nå disse mål; b) gives disse virksomheder mulighed for at udelukke konkurrencen for en væsentlig del af de pågældende varer.

(59) For at kunne opnå fritagelse i medfør af artikel 85, stk. 3, må sådanne aftaler eller en sådan praksis først være blevet anmeldt til Kommissionen i overensstemmelse med enten artikel 4, stk. 1, eller artikel 5, stk. 1, i forordning nr. 17, medmindre kravet om at foretage en sådan anmeldelse bortfalder i medfør af artikel 4, stk. 2, eller artikel 5, stk. 2, i samme forordning.

(60) I nærværende sag blev ingen af aftalerne eller den samordnede praksis anmeldt til Kommissionen, og ingen af dem er omfattet af de i artikel 4, stk. 2, og artikel 5, stk. 2, i forordning nr. 17 hjemlede undtagelser.

(61) Selv om aftalerne eller denne samordnede praksis var blevet behørigt anmeldt, ville ingen af dem have kunnet opnå en fritagelse i medfør af artikel 85, stk. 3, da deres formål var at beskytte hjemmemarkeder, at opdele markeder og opretholde et kunstigt prisniveau, som alle er aktiviteter, der strider med fællesmarkedets grundprincipper.

IV. ANVENDELSE AF ARTIKEL 15, STK. 2, I FORORDNING NR. 17

(62) I medfør af artikel 15, stk. 2, i forordning nr. 17 kan Kommissionen ved beslutning pålægge virksomheder og sammenslutninger af virksomheder

bøder på mindst 1 000 og højst 1 000 000 regningsenheder, idet sidstnævnte beløb dog kan forhøjes til 10 % af omsætningen i det seneste regnskabsår i hver af de virksomheder, som har medvirket ved overtrædelsen, såfremt de forsætligt eller uagtsomt overtræder bestemmelserne i traktatens artikel 85, stk. 1. Ved fastsættelsen af bødens størrelse skal der tages hensyn til både overtrædelsens grovhed og dens varighed.

(63) De i del I, pkt. 4, nævnte virksomheder og sammenslutninger har alle deltaget i en eller flere aftaler eller former for samordnet praksis som beskrevet i del I og II, og har derfor overtrådt traktatens artikel 85, stk. 1. 3) må holdes ansvarlig for sit tidligere, nu nedlagte datterselskab 1)'s handlinger, og 28) og 29) må som de eneste handelsvirksomheder under British Rollmakers' Corporation-koncernen eventuelt holdes ansvarlig for denne koncerns handlinger. Visse af de deltagende virksomheder eksisterer ikke længere.

(64) Alle parterne i aftalerne og den samordnede praksis, som denne sag vedrører, overtrådte artikel 85, stk. 1, enten forsætligt eller – for så vidt angår en eller to virksomheder på et tidligt stadium – i det mindste uagtsomt. Dette kommer klart til udtryk i det varslingssystem, der er beskrevet under pkt. 20, og i det kodesystem, der er beskrevet under pkt. 31.

(65) Kommissionen har bemærket, at Director of Fair Trading i Det forenede Kongerige i medfør af den britiske Restrictive Practices Act, 1976, vil tage skridt til at få den britiske Restrictive Practices Court til at træffe afgørelse med forbud mod, at de pågældende britiske valseproducenter anvender prisaftaler vedrørende støbejerns- og stålvalser. En sådan kendelse medfører ikke pålæggelse af bøder, men efterkommes kendelsen ikke, vil det være udtryk for foragt for retten, hvorved parterne pådrager sig bødeansvar.

(66) Den omstændighed, at den østrigske og den svenske deltager i aftalerne og den samordnede praksis ikke selv er EØF-virksomheder, og at de britiske deltagere ikke var EØF-virksomheder før januar 1973, er ikke til hinder for at anvende artikel 85 på disse virksomheder, eftersom virkningerne af aftalerne og den samordnede praksis kunne mærkes i Fællesskabet.

(67) I Rådets forordning (EØF) nr. 2988/74 [1] er der for Kommissionens beføjelse til at pålægge bøder eller sanktioner for overtrædelser som de i denne beslutning omhandlede fastsat en forældelsesfrist på fem år. Fristen begynder at løbe fra den dag, hvor overtrædelsen begås. Hvis overtrædelserne imidlertid varer ved eller gentages, regnes fristen fra den dag, hvor overtrædelsen ophører.

(68) I medfør af artikel 2 i samme forordning afbrydes forældelsesfristen ved ethvert skridt, Kommissionen tager med henblik på en indledende undersøgelse eller procedure rettet mod en overtrædelse.

Hver afbrydelse betyder, at fristen løber på ny. Især skal den nævnes, at den undersøgelse, som Kommissionens tjenestemænd foretog den 26. juni 1980 i medfør af Kommissionens beslutning med krav om foretagelse af denne undersøgelse og med en begæring om oplysninger, afbrød forældelsesfristen i denne sag, for så vidt angår alle overtrædelser begået mellem den 26. juni 1975 og den 26. juni 1980. De under pkt. 53 a) nævnte overtrædelser var en fortsættelse af eller i det mindste en gentagelse af overtrædelser begået i perioden fra januar 1968 til juni 1980 med samme formål at foretage forudgående priskonsultationer, før parterne afgav pristilbud på hinandens hjemmemarkeder. De i 1969 – 1973 begåede overtrædelser, der er omtalt under pkt. 53 b), og som gik ud på at aftale generelle prisforhøjelser, blev gentaget i 1978. Den internationale markedsdelingsaftale [pkt. 53 c)] samt markedsdelingsaftalen mellem de franske producenter [pkt. 53 d)] faldt inden for eller blev gentaget i femårsperioden fra juni 1975 til juni 1980. Følgelig er de eneste overtrædelser, som er forældede, hvad bøder angår, de individuelle overtrædelser, som blev begået af dentyske og den britiske sammenslutning [15) og 34)], som trak sig ud før 1975, samt af virksomheden Concordia, som blev overtaget af 9) i 1972.

(69) Med hensyn til overtrædelsernes grovhed og varighed fremgår det, at de i deres forskellige former som beskrevet under pkt. 53, udgjorde et bevidst forsøg på over en periode af mindst 12 år at modarbejde et af traktatens hovedmålsætninger, nemlig oprettelsen af et enhedsmarked, ved at gribe ind i prismekanismen, ved at begrænse handelen mellem medlemsstater og ved at opdele markederne. Næsten hele EF's industri for støbejerns- og stålvalser samt

[1] EFT nr. L 319 af 29. 11. 1974, s. 1.

de østrigske og svenske producenter var impliceret i IRMA-arrangementerne, hvilket bidrog til at gøre dem mere effektive.

(70) På denne baggrund er Kommissionen af den opfattelse, at overtrædelserne var alvorlige, og at der bør pålægges bøder. Ved fastsættelsen af bødernes størrelse har Kommissionen taget den pågældende industris og overtrædelsernes økonomiske betydning i betragtning; bedømmelsen af overtrædelsernes økonomiske betydning er sket på baggrund af det forhold, at priserne blev påvirket i hele EF i hele den periode, hvor overtrædelserne fandt sted (selv om den konkurrencebegrænsende adfærd var mindre effektiv i de senere år end i de tidligere år). Normalt ville forholdene derfor tale for pålæggelse af store bøder.

(71) Bundeskartellamt pålagde den 30. juni 1980 (ref. B5 – 291000-A-100/78) hovedparten af de virksomheder, der er omfattet af denne sag, herunder deres personlige repræsentanter, bøder på i alt 784 500 DM (ca. 312 000 ECU på daværende tidspunkt). Bundeskartellamts afgørelse vedrørte forespørgsler efter valser fra kunder i Forbundsrepublikken Tyskland, medens de forespørgsler, der er blevet anvendt som bevismateriale i denne sag, udelukkende kom fra kunder uden for Forbundsrepublikken Tyskland. Ikke desto mindre blev de af Bundeskartellamt konstaterede overtrædelser begået indenfor IRMA's organisatoriske rammer og i vist omfang inden for samme tidsperiode som de under pkt. 53 a) beskrevne overtrædelser. Kommissionen har derfor taget hensyn til de af Bundeskartellamt pålagte bøder ved fastsættelsen af de bøder, der skal pålægges i denne sag.

(72) Parterne har generelt lidt stadige tab i de seneste år, hovedsagelig på grund af det vigende marked for deres vigtigste kunde, stålindustrien. Følgelig er deres finansielle situation blevet forringet betydeligt, og situationen i dag er alvorlig.

(73) Parterne er i samråd med Kommissionen ved at træffe lovlige foranstaltninger til at foretage en strukturomlægning og en indskrænkning af driften for at komme økonomisk på fode igen. Denne omstilling belaster yderligere de pågældende virksomheder økonomisk.

(74) I Kommissionens overvejelser vedrørende dette særlige spørgsmål, er man kommet til den konklusion, at Fællesskabets formål ikke fremmes ved idømmelse af store bøder. I sine bestræbelser for at finde et passende bødeniveau, har Kommissionen både taget hensyn til sin vurdering af virksomhedernes økonomiske situation og behovene i forbindelse med deres genrejsning.

(75) Med hensyn til fordelingen af det samlede bødebeløb mellem de pågældende virksomheder og sammenslutninger er det rimeligt at tage hensyn til varigheden og karakteren af disses deltagelse i samarbejdet, de involverede produkter og virksomhedernes relative betydning.

(76) På baggrund af det under pkt. 71 til 75 anførte finder Kommissionen det passende at nedsætte bødernes størrelse til et niveau, der ligger væsentligt under det, der normalt ville være rimeligt, og at fastsætte bødernes størrelse for hver enkelt af parterne som angivet i artikel 3.

V. ANVENDELSE AF ARTIKEL 3, STK. 1, I FORORDNING NR. 17

(77) Det er usikkert, om partene har bragt alle de i II i denne beslutning konstaterede overtrædelser til ophør. Det er derfor nødvendigt i medfør af artikel 3 i forordning nr. 17 at pålægge partene i aftalerne og de konkurrencebegrænsende fremgangsmåder straks at bringe disse til ophør –

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. De i del I i bilaget anførte virksomheder og sammenslutninger, har overtrådt EØF-traktatens artikel 85, stk. 1, idet de ved en eller flere lejligheder i perioden fra 1. januar 1968 til 25. juni 1980 deltog i en eller flere internationale aftaler og samordnede fremgangsmåder, i hvilken forbindelse de deltog i forhåndskonsultationer om priserne, før de afgav pristilbud på hinandens hjemmemarkeder, ligesom de indgik aftale om visse generelle prisforhøjelser samt om et foreløbigt fordelingssystem.

2. De i del II i bilaget anførte virksomheder og sammenslutninger overtrådte EØF-traktatens artikel 85, stk. 1, fra 1. januar 1976 til 10. juli 1979 ved at indgå i en markedsdelingsaftale, der omfattede markederne i Frankrig og Saarland.

Artikel 2

Parterne i aftalerne og de konkurrencebegrænsende fremgangsmåder skal straks bringe de i artikel 1 konstaterede overtrædelser til ophør.

Artikel 3

1. Følgende virksomheder og sammenslutninger pålægges følgende bøder for de i artikel 1, stk. 1, konstaterede overtrædelser:

a) N. V. Griffin SA, Merksem, 45 000 (femogfyrretusinde) ECU svarende til 2 064 749 bfr.;

b) SA des Fonderies J. Marichal, Ketin, Sclessin-Ougrée, på egne vegne og på vegne af SA Fonderies de Chênée, Chênée, 80 000 (firstusinde) ECU svarende til 3 670 664 bfr.;

c) SAFAK SA, Sclessin-Ougrée, 75 000 (syvtifemtusinde) ECU svarende til 3 441 248 bfr.;

d) Achenbach Buschhütte GmbH, Kreuztal-Buschhütten, 27 000 (syvogtyvetusinde) ECU svarende 60 926 DM;

e) Eduard Breitenbach GmbH, Siegen, 16 000 (sekstentusinde) ECU svarende 36 104 DM;

f) Leonard Breitenbach Walzengießerei und Dreherei, Siegen, 17 000 (syttentusinde) ECU svarende 38 361 DM;

g) Karl Buch Walzengießerei, Siegen, 65 000 (femogtrestusinde) ECU svarende 146 673 DM;

h) Gontermann-Peipers GmbH, Siegen, 26 000 (seksogtyvetusinde) ECU svarende 58 669 DM;

i) Walzen Irle GmbH, Netphen-Deuz, 72 000 (tooghalvfjerdstusinde) ECU svarende 162 469 DM;

j) Fried. Krupp GmbH, Essen, 9 000 (nitusinde) ECU svarende 20 309 DM;

k) Walzengießerei Roland GmbH, Siegen, 21 000 (enogtyvetusinde) ECU svarende 47 387 DM;

l) Thyssen Gießerei AG, Mülheim-Ruhr, 42 000 (toogfyrretusinde) ECU svarende 94 773 DM;

m) Chambre Syndicale des Fabricants de Cylindres en Fonte, Paris, 29 000 (niogtyvetusinde) ECU svarende 199 923 ffr.;

n) Société Chavanne-Delattre, Paris, La Défense, 40 000 (fyrretusinde) ECU svarende 275 756 ffr.;

o) Société Française des Cylindres de Laminoirs, J. Marichal, Ketin et Cie, Berlaimont, 86 000 (seksogfirstusinde) ECU svarende 592 875 ffr.;

p) SARL Ateliers et Fonderies de Gorcy, Paris, 13 000 (trettentusinde) ECU svarende til 89 621 ffr.;

q) Usinor SA, Paris, La Défense, 24 000 (fireogtyvetusinde) ECU svarende til 165 453 ffr.;

r) Innocenti Santeustacchio SpA, Brescia, 111 000 (ethundredeogellevetusinde) ECU svarende til 152 080 000 lire;

s) Fonderie Officine Meccaniche San Agostino SpA, Legnano, 14 000 (fjortentusinde) ECU svarende til 19 181 000 lire;

t) Fonderie Officina San Gregorio SAS, San Macario Varese, 10 000 (titusinde) ECU svarende til 13 701 000 lire;

u) Fonderie San Zeno, Brescia, 8 000 (ottetusinde) ECU, svarende til 10 961 000 lire;

v) Davy Roll Company Ltd. Sheffield, 85 000 (femogfirstusinde) ECU svarende til 48 941 £;

w) Midland Rollmakers Ltd., Crewe, 63 000 (treogtrestusinde) ECU svarende til 36 274 £;

x) R. B. Tennent Ltd., Coatbridge, 26 000 (seksogtyvetusinde) ECU svarende til 14 970 £;

y) Eisenwerk Sulzau-Werfen, R & E Weinberger GmbH, 71 000 (enoghalvfjerdstusinde) ECU svarende til 1 127 352 Sch.;

z) AB Bofors Åkers, Styckebruk, 100 000 (ethundredetusinde) ECU svarende til 673 382 skr.

2. Følgende virksomheder følgende bøder for de i artikel 1, stk. 2, konstaterede overtrædelser:

a) Société Chavanne-Delattre, Paris la Défense, 25 000 (femogtyvetusinde) ECU svarende til 172 347 ffr.;

b) Société Française des Cylindres de Laminoirs J. Marichal, Ketin et Cie, Berlaimont, 25 000 (femogtyvetusinde) ECU svarende til 172 347 ffr.;

c) SARL Ateliers et Fonderies de Gorcy, Paris, 12 500 (tolvtusindefemhundrede) ECU svarende til 86 174 ffr.;

d) Usinor SA, Paris, La Défense, 12 500 (tolvtusindefemhundrede) ECU svarende til 86 174 ffr.

Artikel 4

De i medfør af artikel 3 pålagte bøder indbetales på følgende konti tilhørende Kommissionen senest 3 måneder efter datoen for meddelelsen af denne beslutning:

a) For så vidt angår Griffin Marichal, Ketin (Belge), SAFAK, Sulzau-Werfen og AB Bofors Åkers: Banque Bruxelles Lambert, B-1040 Bruxelles, Agence Européenne, konto nr. 310-0231000-32 CCE;

b) for så vidt angår Achenbach, E. Breitenbach, L. Breitenbach, Karl Buch, Gontermann-Peipers, Irle, Krupp, Roland, Thyssen Gießerei: Sal. Oppenheim & Cie, D-5000 Køln 1, Postfach 426, konto nr. 260.00.64910 KEG;

c) for så vidt angår Fabricyl, Chavanne-Delattre, Marichal-Ketin (France), Gorcy og Usinor: Société Générale, Agence Internationale, Direction de l'Etranger, 23, rue de la Paix, F-75002 Paris, konto nr. 5.770.006.5 CCE;

d) for så vidt angår Innocenti Santeustacchio, San Agostino, San Gregorio og San Zeno: Cassa di Risparmio delle Provincie Lombarde, via Monte de Pietà, 8, I-20121 Milano, konto nr. 26952-018 CCE;

e) for så vidt angår Davy Roll Co., Midland Rollmakers og R. B. Tennent: Lloyds Bank Ltd., Overseas Department, P.O. Box 19, 6 Eastcheap, London EC 3P 3AB, konto nr. 108.63.41 CEC.

Artikel 5

Denne beslutning er rettet til de i bilaget anførte virksomheder og sammenslutninger.

Denne beslutning kan tvangsfuldbyrdes i overensstemmelse med EØF-traktatens artikel 192.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. oktober 1983.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESSEN

Medlem af Kommissionen

BILAG

FORTEGNELSE OVER VIRKSOMHEDER OG SAMMENSLUTNINGER, HVEM DENNE BESLUTNING ER RETTET TIL

Sag nr. IV/30.064

DEL I

Virksomheder og sammenslutninger, som deltog i internationale aftaler og samordnet praksis vedrørende støbejerns- og stålvalser

NV Griffin S.A., Oostkaai, 30, B-2060 Merksem

SA des Fonderies J. Marichal, Ketin & Cie, Rue Verte Voie, 39, B-4200 Sclessin-Ougrée

SAFAK SA, Rue de l'Avouerie, 7, B-4200 Sclessin-Ougrée

Achenbach Buschhütten GmbH, Siegener Straße 152, D-5910 Kreuztal-Buschhütten

Eduard Breitenbach GmbH, Postfach 21-02-45, D-5900 Siegen 21

Leonhard Breitenbach Walzengießerei und Dreherei GmbH, Freudenberger Straße 240, D-5900 Siegen 1

Karl Buch Walzengießerei, Auf den Hütten 7, D-5900 Siegen 21

Gontermann-Peipers GmbH, Hauptstraße 20, D-5900 Siegen

Walzen Irle GmbH, Hüttenweg 5, D-5902 Netphen 3

Fried. Krupp GmbH, Altendorfer Straße 103, Postfach 10 22 52, D-4300 Essen 1

Walzengießerei Roland GmbH, Marienborner Straße 25, D-5900 Siegen 1

Thyssen Gießerei AG, Aktienstraße 1 – 7, D-4330 Mülheim a. d. Ruhr

Fachgemeinschaft Walzengießereien, Rosterstraße 37, D-5900 Siegen 1

Chambre Syndicale des Fabricants de Cylindres en Fonte, 9, Avenue Matignon, F-75008 Paris

Société Chavanne-Delattre, Immeuble »Ile-de-France«, F-92070 Paris la Défense (Cedex 33)

Société française des Cylindres de Laminoirs J. Marichal, Ketin & Cie, Boîte postale 26, F-59145 Berlaimont

SARL – Ateliers et Fonderies de Gorcy, 8, place Iéna, F-75783 Paris

Usinor SA, Immeuble »Ile-de-France«, F-92070 Paris la Défense (Cedex 33)

Innocenti Santeustacchio SpA, Via Attilio Franchi 20, I-25100 Brescia

Fonderie Officine Meccaniche San Agostino SpA, Via Saronnese 141, I-20025 Legnano-Milano

Fonderia Officina San Gregorio SAS, Viale Europa 62, I-21010 San Macario, Varese

Fonderie San Zeno, Via San Zeno 388, I-25200 Brescia

The Davy Roll Company Ltd., Stevenson Road, GB-Sheffield S9 3XJ

Midland Rollmakers Ltd., Weston Road, GB-Crewe CW1 1DB

R.B. Tennent Ltd., Whifflet Foundry, GB-Coatbridge, ML5 4RR

Eisenwerk Sulzau-Werfen R. & E. Weinberger GmbH, Schwindgasse 20, A-1040 Wien

AB Bofors Åkers, S-15031 Åkers Styckebruk, Sverige/Sweden.

DEL II

Virksomheder og sammenslutninger (allerede nævnt i del I), som deltog i den nationale aftale omfattende Frankrig og Saarland

Chambre Syndicale des Fabricants de Cylindres en Fonte

Société Chavanne-Delattre

Société française des cylindres de laminoirs J. Marichal, Ketin & Cie

SARL – Ateliers et Fonderies de Gorcy

Usinor SA